

Bilag 14.

ERHVERVENES FÆLLESUDVALG
OM SKATTESPØRGSMÅL

Den 2. april 1971.

Erhvervenes fællesudvalg om skatte-spørgsmål, der repræsenterer Danmarks Rederiforening, Grosserer-Societetet, Håndværksrådet, Industriraadet og Provinshandelskammeret, tillader sig herved at fremsætte følgende bemærkninger til lovforslagene nr. 159, 160 og 161 af 17. marts 1971:

1) *Lovforslag nr. 159 om ændring af lov om særlig indkomstskat.*

Der foreslås her en generel forhøjelse af den hidtidige skattesats fra 30 pct. til 40 pct. når personer har en af de i loven opregnede 15 forskellige former for særlig indkomst. Hertil kommer, at skattesatsen for fast ejendom forhøjes fra 60 pct. til $66\frac{2}{3}$ pct. Langt størstedelen af disse strengere beskattede indkomster er af erhvervsmæssig art, hvorfor forslaget må siges fortrinsvis at berøre erhvervslivet. De vigtigste er salg af maskinpark og skibe i forbindelse med erhvervsophør, erhvervsjendomme, goodwill, patent og licensret, aktier, tegningsretter samt likvidationsprovenu fra selskaber.

Fællesudvalget finder ved en almindelig vurdering af dette forslag, at dets virkninger vil være så uheldige, i visse tilfælde urimelige, at dette primært taler for, at forslaget bør opgives. Dette vil være så meget lettere, som det ej heller er provenumæssigt begrundet. Dets vigtigste følger er:

at alene realiseret anlægskapital rammes, ikke spekulationsavancer,

at aktive investeringer, hvortil det i forvejen er vanskeligt nok for erhvervslivet at skaffe kapital, skattemæssigt yderligere belastes i sammenligning med andre anbringelsesmetoder (passiv kapital),

at avance i form af særlig indkomst som regel helt eller delvis er af nominal og ikke reel art (ikke mindst for aktier), hvorfor en skattestigning er ensbetydende med øget bortbeskatning af real-kapital, samt

at denne beskatning — i strid med dens oprindelige sigte — kan ramme fratrædelsesgodtgørelser og jubilæumsgratualer til lønmodtagere og lign. hårdere, end om de blev belagt med almindelig indkomstskat.

Om forslagens virkninger for de vigtigste erhvervsmæssige indkomstarter skal for erhvervsjendommens vedkommende nævnes, at de som hovedregel rammes to gange af skærpelserne. Disse virker først i henhold til lovens § 2, nr. 2, på afskrevne bygninger ved skattestigningen fra 30 til 40 pct. indenfor den del af salgssummen, som maksimalt kan svare til foretagne afskrivninger; dernæst af procentforhøjelsen fra 60 til $66\frac{2}{3}$ pct. i henhold til lovens § 2, nr. 13, og som beregnes på såvel bygninger som grunden. Denne sidstnævnte beskatnings vægt og område skærpes yderligere ved den foreslåede reduktion af det skattefri tillæg fra 40 til 30 pct. af anskaffelsessummen — en ændring, som i øvrigt også rammer aktieselskabernes ejendomsalg.

Allerede den nugældende, men i langt højere grad den foreslåede forhøjede beskatning af erhvervsjendomme vil berøre virksomheder, som hidtil har været drevet fra en byejeendom, men som sælger denne for at erhverve en ny ejendom uden for byen. Sådanne udflytninger er nødvendiggjort både af plads-, trafikale og tekniske hensyn samt krav til øget rationalisering. En forhøjet særlig indkomstskat vil her i mange tilfælde berøve virksomheden likvid kapital, som den har brug for til ny grund, gennemførelse af byggeri og flytning af virksomheden til de nye lokaliteter.

Fællesudvalget skal derfor henstille, at loven suppleres med en såkaldt *genanbringelsesregel* som den, der fandtes i loven fra 1965 til 1968 for forsikrings- og erstatningssummer (indtil disse blev gjort helt skattefri). Herefter udsættes beskatningen af en